

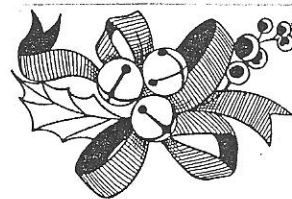

VVA berichten

Redactie-adres: Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

December 2013 nr.107

Kerstmis 2013

Zou het waar zijn
dat vrede een oud verhaal is
een ster aan de hemel
of een oud verdrag
een hand op je hart kan zijn
zou dat waar zijn

Ben Veerman

*Het bestuur en de redactie wensen de leden
Een Gelukkig Kerstfeest en een Voorspoedig Nieuwjaar*

Van de redactie

Ditmaal een extra dik nummer met verrassende bijdragen van enkele leden. Allereerst openen we traditioneel, zoals u dat van ons gewend bent, met een gedicht. Op pagina 2 wordt er een inzicht gegeven hoe de Fransen de feestdagen beleven zoals *Noël* (Kerstmis), *La Saint-Sylvestre* (Nieuwjaar), *L'Épiphanie* (Driekoningen) en tenslotte *La Chandeleur* (Maria Lichtmis).

Pagina 3 is ingeruimd voor een weergave hoe de VVA de dag van de Najaarsbijeenkomst in De Duiventil in De Bilt heeft beleefd, terwijl u op de volgende pagina de uitgebreide notulen van de algemene ledenvergadering onder ogen krijgt. Onze 2^e secretaris Pieter Laboyrie heeft dat uitstekend verwoord. In het verslag komt ook naar voren dat Harry Delpeut onze nieuwe penningmeester is geworden.

Anita Lestrade treedt in de voetsporen van haar moeder met het verrichten van naspeuringen naar een vroegere voorvader. Zij doet op pagina 5 uitgebreid verslag van haar pogingen om *Genulphe Lestrade* op het spoor te komen. Tenslotte heeft Rivka Peyra zich bijzonder ingespannen om een mooi artikel te schrijven over een koperen pot (*chaudron*). De pagina's 6, 7 en 8 zijn daar geheel aan gewijd en die heeft ze zelfs in kleur aangeleverd. Kortom er valt veel te lezen.

Contributie 2014

In de algemene ledenvergadering van 17 november jl. in De Bilt is geen besluit genomen over verhoging van de contributie, derhalve blijft alles bij het oude.

De bedragen zijn: € 30,-- per jaar als gezinscontributie en € 20,-- per jaar voor een alleenstaand lid. Bij deze VVA-berichten is een contributierekening gevoegd waarop het te betalen bedrag staat vermeld.

Onze nieuwe penningmeester heeft graag dat u dat tussen 1 en 31 januari 2014 overmaakt.

De Feestdagen in Frankrijk

Elk land en volk heeft zijn eigen gebruiken met de feestdagen. In Frankrijk komen die op veel punten overeen met de Nederlandse gewoonten, maar er zijn ook een aantal verrassende verschillen. Hoe beleeft en viert men de feestdagen in Frankrijk? Interessant om te weten!

Noël(Kerstmis)

Kerstmis en de periode daar omheen vormt voor de Fransen het hoogtepunt van de kerkelijke feestdagen.

De viering van Kerstmis wordt in Frankrijk dan ook groots aangepakt, meestal in **besloten familiekring**. De kerstboom wordt in Frankrijk opgetuigd met speeltjes en snoepgoed voor de kinderen. De Kerstman vervult in Frankrijk de rol van Sinterklaas en kleine kinderen zetten kort voor Kerstmis dan ook hun schoen.

Op 24 december gaan veel Fransen naar de kerk, waarna ze met de familie aan tafel schuiven voor een uitgebreide traditionele maaltijd (*repas*). Zo'n familiebijeenkomst heet de *Réveillon*.

In de nacht van 24 op 25 december komt voor de kinderen *le Père Noël*, de **Kerstman** langs, die de cadeautjes voor alle familieleden onder de kerstboom met kerststalletje klaarlegt. Ook het uit de middeleeuwen daterende gebruik van dode of levende kerststallen of mirakelspelen leeft nog overal. Op 25 december is er vaak weer een *repas*. Veel Fransen eten oesters, ganzenlever (*foie gras*), kalkoen en als dessert een **bûche de Noël**, een soort ijskaart met chocolade in de vorm van een boomstronk.

Op 26 december is het kerstfeest in Frankrijk afgelopen, in tegenstelling tot in Nederland.

La Saint-Sylvestre (Oud en Nieuw) en le Jour de l'an (Nieuwjaarsdag)

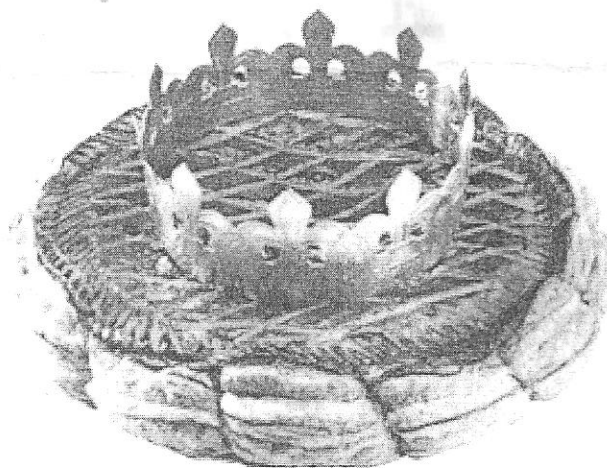
Oud en Nieuw wordt in Frankrijk, net als in Nederland, in familie- en vriendenkring gevierd. Er wordt een uitgebreid **meergangendiner** genuttigd, en er worden spelletjes gedaan of televisie gekeken. Om 24.00 uur wordt er geproost enelkaar een gelukkig Nieuwjaar toegewenst met veel zoenen (*une bonne année*) en toetertjes, confetti en feestmutsen. Er wordt veel gedanst en een geliefde versnapering is oesters. De supermarkten liggen in de laatste weken van het jaar vol met deze

schaaldieren. Fransen steken nauwelijks vuurwerk af in vergelijking met de Nederlanders.

Nieuwjaarsdag is een nationale vrije dag in Frankrijk. Het is een gebruik dat er dan kleine cadeautjes en giften gegeven worden aan personeel en familie. Ook het sturen van nieuwjaarskaarten wordt vrij algemeen gedaan, vooral aan vrienden die men een poosje niet heeft gezien.

L'Epiphanie(Driekoningen) en Le Chandeleur (Maria Lichtmis)

Een populair gebruik op Driekoningen is het bakken van een speciale taart (*Galette des rois*) waarin een porseleinen figuurtje (*fève*) verborgen zit en waarop een kartonnen kroon wordt gezet. Degene die in het eigen deel van het baksel de fève terugvindt wordt gekroond en mag een (koning)in

Galette des rois

uit het gezelschap kiezen.

Op *Le Chandeleur* (Maria Lichtmis, 40 dagen na Kerst) worden na 8 uur 's avonds wel *crêpes* (flensjes) gegeten. Wanneer de kok een crêpe kan keren met een munt in de andere hand zou dat het gezin in het komende jaar welvaart brengen.

Of er in de Auvergne ook nog aparte gebruiken zijn bij de viering van Kerstmis, Oud- en Nieuwjaar, Driekoningen en Maria Lichtmis, was niet na te gaan, maar ongetwijfeld zullen de Auvergnaten er wel mooie feestdagen van maken en op culinair gebied kunnen ze daar toch altijd goed uitpakken.

GEMOEDELIJKE SFEER NAJAARSVERGADERING IN DE BILT

Vorig jaar hadden we al ontdekt, dat "De Duiventil" in De Bilt een uitstekende gelegenheid is om bijeen te komen en te vergaderen. Centraal gelegen is het voor iedereen zowel voor de autorijders als degenen die op het openbaar vervoer zijn aangewezen, goed te bereiken. Het plezierige is ook dat we de catering in eigen hand hadden, zij het dat sommige leden zoals moeder en dochter Laboyrie daarvoor wel extra vroeg uit de veren moesten. Ze waren zo vroeg dat ze zelfs nog even moesten wachten om de accommodatie te kunnen betreden. Buiten de lunch hadden zij ook nog een kostbare lading in de auto in de personen van Marina Laboyrie en Miep Laboyrie-Poelstra.

Gelukkig kwam Emile snel om de tent te openen en werden de handen uit de mouwen gestoken om de lunch voor te bereiden.

Inmiddels waren er nog meerdere leden gearriveerd. Sommigen hielden de jassen nog aan omdat de verwarming nog op stoom moest komen. Achter in de zaal werd op een aantal tafels de lunch neergezet en dat zag er aantrekkelijk uit. In de goed ingerichte keuken werd koffie en thee gezet en vooraan in de zaal stonden weldra de kopjes en de kannen klaar met daarbij een schaal met plakjes cake en een gevuld met heerlijke slagroomsoesjes.

De jarige Miep

Van wie die waren bleef even in het duister gehuld maar spoedig werd duidelijk dat Miep Laboyrie-Poelstra jarig was en op deze wijze wilde zij alle vrienden trakteren. Een spontaan "Lang zal zij leven" volgde en op haar gezondheid stortte de inmiddels toegevoegde meute zich op het heerlijks. De tongen kwamen los en de sfeer was zoals we dat van de VVA gewend zijn: gemoedelijk en warm. Zo lang elkaar niet gezien en gesproken, dan valt er wat te vertellen

Na het opwarmertje van het aangeklede kopje koffie kon men zich overgeven aan een zeer goede lunch van heerlijke broodjes, melk en karnemelk en frisdrank. Ook het fruit ontbrak niet op de tafel. Onder tusschen werd door de etende VVA-ers niet vergeten de conversatie levendig te houden.

Plotseling verscheen ook geheel onverwacht, Piet Laboyrie in de zaal. Hij zou niet komen omdat hij met een aantal medische collega's een lang weekend in Brugge doorbracht. Gelukkig voor ons was het weekend niet al te lang, waardoor hij in de gelegenheid was zich bij ons gezelschap te voegen.

Voorzitter Frits hield de tijd goed in de gaten, zodat hij omstreeks half twee Wiet een seintje gaf zich voor te bereiden op de eerste diaprojectie.

Moeder en dochter Laboyrie

Na wat aanloopprobleempjes lukte het Wiet toch de serie 'De VVA in La Motte 1996' op het witte doek te toveren. Het werd een aaneenschakeling van beelden, muziek en tekst die weer herinneringen oproepen aan dat mooie plaatsje La Motte Chalancon in de Drôme waar Nico en Nel Balkenende hun tweede huis hadden, en waar Nico de VVA wel eens wilde ontvangen. Helaas kon hij het zelf niet meer meemaken want een jaar daarvoor overleed hij. Beelden lieten ook zien hoe de VVA hem daar in *Le Temple* herdacht en hoe Nel ons daarna gastvrij ontving in haar Franse woning.

Zo'n serie vraagt wat van de concentratie van de toeschouwers en dat maakt dorstig. Derhalve was de uitnodiging van Frits om de kelen te smeren niet aan dovemansoren gericht. Vol enthousiasme gingen we genieten van witte en rode wijn en frisdranken die door Frits en Virginie waren meegenomen. Daarbij vonden de hartige hapjes van Ingrid en Roos gretig aftrek en waren de gevulde eieren van Virginie de kers op de taart.

Met dat al zou je haast vergeten dat het hoofddoel was: een algemene ledenvergadering houden. Om circa drie uur werd die aangekondigd en het verslag daarvan van de hand van Pieter Laboyrie treft u elders in dit blad aan.

Over de reis van de VVA in 1998 'Retour aux Sources 1998', zo uitstekend voorbereid door Piet en Tiny Lestrade had Wiet ook nog een diaserie en ook die werd door de groep met instemming en voor velen met herkenning bekeken. Wel kom je tot de conclusie dat de tand des tijds heeft toegeslagen. Mijn vader zei altijd: *sic transit gloria mundi* (zo vergaat de glorie der aarde).

Daarna bleef er nog enige tijd voor een slokje en voor het opruimen van het servies en het herschikken van de tafels.

Voorzitter Frits bedankte alle mensen die hard hebben gewerkt om de catering zo voortreffelijk te laten verlopen. Eens te meer heeft deze groep bewezen dat er van echte vriendschap sprake is en dat men graag van de gelegenheid gebruik maakt om elkaar weer eens te ontmoeten. En nu op naar de viering van ons 30-jarig bestaan!

Notulen Algemene Ledenvergadering van de VVA op zondag 17 november 2013 in de Duiventil, De Bilt

Aantal aanwezige leden: 28

Afwezig met bericht: Johan Heijmans, Jan Derksen, Max Laboyrie, Ad en Bep van Zelst, Familie Noordermeer, Ria Schouten.

1. Opening voorzitter

Om 15.00uur opent de voorzitter, Frits Lammerts de vergadering en heet iedereen hartelijk welkom. Hij dankt een ieder die zich ingezet heeft voor de lunch, het fijne en gezellige onderkomen.

2. Ingekomen stukken en mededelingen

Er zijn geen ingekomen stukken te bespreken.

3. Notulen Algemene Ledenvergadering d.d. 11-11-2012

Er zijn geen vragen of opmerkingen over de notulen van de vorige ledenvergadering. De notulen worden hierop vastgesteld.

4. Jaarverslag 2012 van de secretaris

Het jaarverslag 2012 van onze secretaris geeft weer een helder beeld van dit ook weer memorabele verenigingsjaar waarin lief en leed elkaar afwisselden maar waar toch weer met warme gevoelens aan teruggedacht kan worden.

5. Financieel Verslag 2012 van de penningmeester

Penningmeester Emile Weesie geeft uitleg bij de begroting 2012 en realisatie en de begroting 2014. Zoals altijd lijkt de bespreking van het voorgaande boekjaar enigszins mosterd na de maaltijd maar dit heeft te maken met het feit dat pas in het najaar de ledenvergadering wordt houden. Realisatie 2012 laat zien dat er aanmerkelijk meer contributie-inkomsten waren, vooral ten gevolge van innen van achterstallige betalingen. Een post Divers/onvoorzien t.b.v.

€ 16.708,42 blijkt een vergissing en te bestaan uit een verzamelstaat van betalingen en dit bedrag zal worden verwijderd uit het overzicht. Secretariaatkosten blijken laag te zijn, zoals ook in voorgaande jaren door inventiviteit van onze secretaris (gebruik van oude guldenpostzegels, drukwerk laten verrichten door bevriende instantie e.d.). Dit maakt dat de uitgaven 2012 in evenwicht zijn met de inkomsten, te weten € 14.870,20. Eind 2012 staat € 2463,50 op de spaarrekening. De begroting 2014 is een kopie van voorgaande jaren. Emile laat zien in een staatje dat dit een verantwoorde aanname is. Er zijn vragen over de kosten van het internet (abonnement voor de website), het aanstaande lustrum (zal gedeeltelijk door de deelnemers betaald worden en gedeeltelijk uit de verenigingskas, zoals in voorgaande jaren). Frits vraagt toestemming van de vergadering een deel van de kosten voor de lustrumviering uit de kas te mogen financieren. De vergadering gaat hiermee akkoord.

6. Verslag kascommissie

Paul Luscuere en Virginie Lammerts hebben de boeken gecontroleerd. Paul geeft aan dat de boeken kloppen en dat geen onrechtmatigheden zijn geconstateerd. Hierop wordt de penningmeester eervol decharge verleend.

7. Begroting 2014

Zie punt 5

8. Benoeming kascommissie

Virginie Lammerts beëindigt, na 2 jaar in de kascommissie te hebben gezeten haar functie. Anneke Cinqualbré is bereid gevonden de kascommissie voor het komende jaar te versterken en zal, samen met Paul Luscuere de boeken gaan controleren. Virginie wordt hartelijk bedankt voor haar werk

9. Verkiezing bestuurslid

Aftredend zijn Emile Weesie en Pieter Laboyrie. Emile Weesie stelt zich niet herkiesbaar na 8 jaar met volle inzet de financiën van de vereniging te hebben verzorgd. In zijn plaats is Harry Delpeut bereid gevonden zich kandidaat te stellen. Emile wordt hartelijk bedankt. Harry wordt met algemene stemmen gekozen tot penningmeester. Pieter stelt zich wel herkiesbaar en zal zich als 2de secretaris een volgende termijn voor de VVA inzetten.

10. Viering 30-jarig bestaan VVA

De voorzitter geeft aan dat we volgend jaar onze 30ste verenigingsjaar in gaan. Een memorabele mijlpaal en iets waar we met recht trots op mogen zijn. Wel spreekt hij zijn zorgen uit over de toekomst. Het ledental daalt gestaag en jonge leden zijn moeilijk te vinden. Het genealogisch onderzoek levert al enkele jaren geen nieuwe namen op hoewel de commissie nog wel elke keer nieuwe familieleden traceert en leemten invult. De VVA is vooral een vriendenclub geworden die het vooral moet hebben van vriendschap en saamhorigheid tijdens de bijeenkomsten en reizen. Frits vraagt in dit licht of de leden willen nadenken over de toekomst; gaan we verder als echte vriendenclub met minder nadruk op de auvergniaanse wortels, of gaan we op oude voet door tot het geen haalbare kaart meer blijkt te zijn, of stoppen we volgend jaar na het bereiken van ons 6de lustrum. Wordt vervolgd.

Het bestuur heeft een voorstel om het 30-jarig bestaan op gepaste wijze te vieren en wel op 7 september 2014. Het gaat om een dag, niet een weekeinde, en ideeën zijn welkom. Het is een verrassingsprogramma dus is de inhoud geheim.

Tevens zal op Moederdag, zondag 11 mei 2014 weer een voorjaarsbijeenkomst worden georganiseerd. De blik is gericht op de sleutelstad Leiden waar we een mooi programma hopen te organiseren. Ook Leerdam (Loes Mulder) wordt genoemd evenals Buren. Binnenkort wordt hierover een knoop doorgehakt.

11. Rondvraag

Mart en Anne Hutchison stellen voor een wat ruimere invulling te geven aan de lustrumviering. Zij gaan dit verder uitwerken en vervolgens de plannen aan het bestuur voorleggen.

12. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering om 15.33uur.

De zoektocht naar Genulphe Lestrade

Mijn ouders, Pieter Jan Lestrade en Tiny Lestrade-Aarts hebben heel veel gevonden van de Stamboom van onze familie Lestrade. Terug tot 1683 in Frankrijk. Dat is een verhaal op zich. Er is van de familie een boekje verschenen: De voor- en nazaten van Pierre Lestrade 1760-1835. De laatste druk in 1993. Hierna is verder gezocht naar aanvullingen, er zijn een aantal personen "kwijt". De geboorte is gevonden, maar huwelijk en overlijden niet. Onder anderen Genulphe Lestrade, geboren 16-01-1842 te Sainte Colombe, Lot, Frankrijk. Zoon van Pierre Jean Lestrade en Marie Pezet. Hij is niet in Sainte Colombe getrouwd of overleden, maar kennelijk vertrokken.

In Sainte Colombe is rond 1975 een brief, in het engels gestuurd naar het gemeentehuis, met de vraag of Genulphe Lestrade in dit dorp Sainte Colombe geboren is, 16-01-1842. Deze brief is niet meer aanwezig op het gemeentehuis, maar zou gegeven zijn aan de huidige bewoners van het oorspronkelijke huis in Larentie, een buurtschap van Sainte Colombe. De brief is er niet meer. Er zou een overlijden zijn vermeld in 1899 in "England" De brief is beantwoord met een eenvoudig ja.

Dan dus zoeken in Engeland. Er werd gedacht aan de stad Portsmouth, omdat de oversteek vanuit Frankrijk kort is, en de schrijver Sir Arthur Conan Doyle daar heeft gewoond. Deze schrijver was huisarts en heeft de boeken over Sherlock Holmes geschreven. Deze detective werkte samen met een inspecteur van Scotland Yard, Inspector Lestrade. Dus deze inspector was misschien wel genoemd naar Genulphe, misschien een patiënt van Conan Doyle. Echter de politieman is gebaseerd op een professor uit Edinborough, waar Conan Doyle gestudeerd heeft rond 1880. Wij hadden toen nog geen artsen in de familie. Wie deze professor was, is verder niet uitgezocht. Verder is er nooit een overlijden gevonden van Genulphe in Engeland.

Toevallig vindt mijn echtgenoot op de zoek-site van ancestry.com zijn huwelijk. Op 3 maart 1868 trouwt Genulphe Lestrade, geboren 16-01-1842 te Sainte Colombe Lot Lot, in Parijs, met Marie Pauline Levanier uit Vire, Calvados. Zij wonen beiden in Parijs. Genulphe's oudste broer Jean Baptiste is getuige, hij woont ook in Parijs. Genulphe werkt als garçon limonadier, limonade-schenker en zij als keukenmeid. Er zijn geen kinderen gevonden van het echtpaar in Parijs in de jaren na hun huwelijk. Broer Jean Baptiste trouwt in 1869 in het geboortedorp Ste. Colombe en overlijdt daar ook. Het lijkt erop dat Genulphe en Marie Pauline uit Parijs zijn vertrokken.

Mijn broer Frank vindt later in zijn aantekeningen de vrouw die de brief in 1975 heeft geschreven: Chantal Lee, Rue de Vaurigard te Parijs. Zij woont daar echter niet meer. Via geneanet en facebook alle Chantal Lee's aangeschreven, er is een Chantal Lee met een stamboom op geneanet, maar zij heeft niet naar Genulphe gezocht. Dus dat spoor loopt voorlopig dood.

Engeland lijkt het dus niet te zijn. Misschien dan "New England" ? Zoeken op ancestry.com levert niets op. Uiteindelijk ben ik lid geworden van de NEHGS, de New England Historic Genealogical Society. Zij hebben gegevens vanaf 1840 van heel New England. Een zoekopdracht gegeven. Maar na een paar maanden bericht gekregen dat er geen Genulphe Lestrade is geweest in de periode 1868 tot 1899, ook geen Lestrade die er in de buurt komt, qua leeftijd.

Ik heb ook al eens alle Lestrades die in New York wonen aangeschreven, met een korte geschiedenis van de familie en gevraagd of zij weten waar hun naam vandaan komt. Er blijkt een familie te zijn op Dominica, een eiland in de Caribbean. De relatie met onze tak is nog niet gevonden.

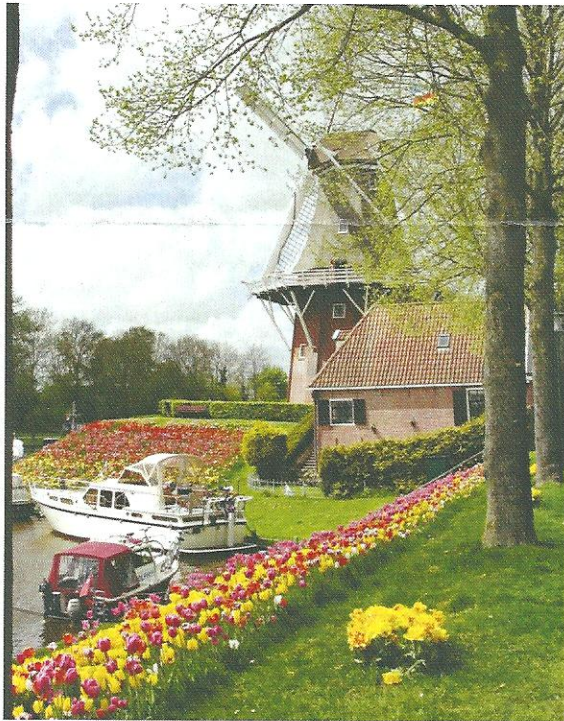
Hoe nu verder? Er zijn in Frankrijk heel veel families Lestrade, in de buurt van Toulouse bijvoorbeeld. Het zoeken wordt bemoeilijkt door dat er veel verloren is gegaan, een brand in Parijs in 1890 heeft veel verwoest. Verder begint de registratie in het gebied van afkomst in 1716, dus verder terug familierelaties vinden is onmogelijk. Blijven zoeken in Engeland en New England, misschien komen er nog gegevens op internet. Ik ga ook nog proberen te vinden of er een paspoort-aanvraag is gedaan in Parijs in 1868. Eventueel moeten we zoeken in andere delen van de Verenigde Staten en Canada, te beginnen met de frans-sprekende gebieden. Er zijn nog vele mogelijkheden. Misschien vind ik ooit nog eens bij toeval een afstammeling van Genulphe, als die de stamboom gaat uitzoeken. Ook af en toe op facebook zoeken naar Lestrades en vragen of ze weten waar hun achternaam vandaan komt, om nog ontbrekende takken van de familie te vinden.

Zou het de P van PEYRA kunnen zijn?

Waar te beginnen met mijn vertelling?

De mislukte poging om abrikozenjam te maken?

Dat is een verhaal op zich, maar ik moet verder terug ... tot in November 2011, die heel bijzondere Herfstbijeenkoms in Mennorode. Wie van de toen-aanwezigen herinnert zich niet hoe we toen genoten van al wat Tjipke de Koperkunstenaar uit Friesland ons bood! Naast een geïllustreerde lezing die speciaal op onze groep was toegespitst, verklapte hij ons iets van het geheim van de smit door ons een blik te gunnen in het arsenaal van de koperbewerker, met uitleg en voorbeelden — en met de mogelijkheid om vragen te stellen en verhalen te delen. In mijn eigen geheugen gegrift als uniek, ik vermoed hetzelfde bij velen...

Na die ervaring kriebelde al snel mijn wens om de Maître Chaudronnier eens te vragen naar onze oude koperen pot te kijken — de pot die ik, na Mam Gerda's overlijden, vanuit het ouderlijke huis mee naar Voorburg had genomen.

Na de abrikozenjamperikelen veranderde de wens in noodzaak-tot-actie nemen, want dat avontuur leverde GEEN product op waarmee ik een lucratieve *Confitures Bonne Goofy* lijn kon starten, maar WEL de smoes der smoezen om de tocht naar het verre Fryske Lân te ondernemen → mijn oude Chaudron de Cuivre bleek zo LEK als een mandje !

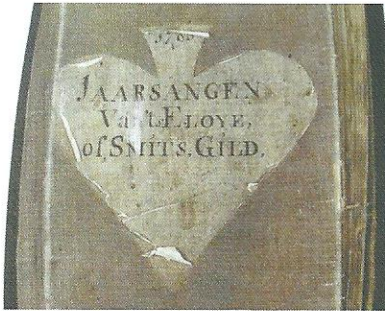
Mijn familie (jullie lezers misschien ook) zijn er intussen wel aan gewend dat ik stokpaardjes en bevestigingen heb, dus bij een bezoek aan Nederland liet mijn zusje Douchka — ondanks een gezonde dosis scepsis — gelaten toe dat er een oude koperen pot meereisde op de achterbank van Miss Volvo toen we op weg togen naar de Ming tentoonstelling in Ljouwert.

Wat genoten we van het Hoge Noorden, niet in de laatste plaats van Dokkum dat van top tot teen in de tulpen was gezet en waar alle molens zo feestelijk draaiden!

Van Dokkum daalden we af richting Tjipke van der Velde's atelier in Twizelerheide: dat bleek eerst niet zo heel makkelijk te vinden maar toen ik — eenmaal op de plek beland — duidelijk "geklop in de garage" hoorde, haalde ik snel mijn chaudron (en een schoorvoetend zusje) uit de auto, en klopte ik dapper terug: tot mijn opluchting en vreugde herinnerde ook Tjipke zich nog "November 2011 in Mennorode" en, hoewel hij duidelijk druk aan het werk was, nodigde hij ons binnen in zijn indrukwekkende werkplaats.

Voor mij begon toen mijn avontuur pas echt — want "wie" is nou toch die oude koperen kookpot ?

Is dit niet "spannend"? Het is onwaarschijnlijk dat we ooit bewijs zullen vinden dat onze chaudron door Simon of door Gerardus werd vervaardigd, maar ik zie dusver GEEN bewijs dat het NIET zo kan zijn en ik fantaseer dus vrolijk verder. Van Simon weten we immers dat hij in augustus 1794 zijn meesterproef aflegde en zijn poortercedul vertoonde om zo toegelaten te worden tot het Gilde van Saint Eloy en het is niet uit te sluiten, dat Gerardus het vak van zijn vader leerde en dat ook hij een chaudron Franse stijl kon vervaardigen...

Hoe ontroerend is het om, in de oude Gildeboeken (zie links), Simon terug te vinden, eerst mbt 1794-5, en dan nog weer, tot de gilden begin XIXe eeuw werden opgeheven (zie hieronder).

Het Sint Eloygildepootje
De Waag in Amsterdam.

Simon Peyra, Koperslager — "in de blomstraat"
De blomstraat was eveneens het adres van o.a. gildebroeder Jean Mouillin (vast de koperslager Jean Mouille die al in 1782 uit "Plau" arriveerde) en 2-jaar lang van Pieter Andy/Audy, nog een koperslager uit de Auvergne ...

Simon Peyra koperslager De Waag	
1795 ontfangen 25 april 1796	1. 16
1796 ontfangen 6 may 1797	1. 16
1798 ontfangen 24 april 1799	1. 12
1799 ontfangen 19 febr 1800	1. 16
1805 ontfangen 1 may 1806	5. 2
1806 ontfangen 11 april 1808	1. 16
1807 ontfangen 19 june 1808	1. 16
A. terstellige wegens her te herstellers ontfangen van 5. November 1808	
1808 ontfangen 22 april 1809	1. 16
1809 ontfangen 21 april 1810	1. 16
Overleden 1820	

En hoe zit het met Gerardus Johannes?
Die is op het moment onze verloren voorvaderlijke zoon want tot nu toe zijn we zijn spoor bijster, na die aangifte in januari 1828... Maar we zijn zeker nog niet uitgezocht - en wie weet krijgt dit relaas nog een vervolg...

Natuurlijk kon ik het niet laten ook even naar op zoek te gaan naar de Komma!

In het voorjaar zagen mijn zusje en ik Twizerlerheide een kunstwerk in wording: een schitterende koperen komma voor het Stedelijk museum in Den Bosch. Later maakte Tjipke, na het inleveren van zijn museumopdracht, een stop op de terugweg om mij onze chaudron te brengen: Wat was die mooi geworden, als herboren in zijn oudheid, echt prachtig! Zie de foto die ik mocht nemen "voor het verhaal".
Mei tank oan Tjipke van der Velde!

Tot slot:

In Nov 2011 maakte ik een filmpje van Tjipke's uitleg van alle instrumenten en technieken. Hijzelf is de focus van het gefilmde, maar er (flits)verschijnen ook enkele VVA-ers in beeld, weliswaar soms zo snel dat ik niet zeker ben van alle namen: Pieta, Riet D, Johan & Mieke, Anita, en Tiny! Hanne, Mart, Miep, Ilonka, Anne, Max? Anneke? Ingrid? en? Als niemand bezwaar heeft, zou Tjipke een YouTube clip van de opname kunnen maken die aan zijn en/of onze website gelinkt kan worden: zouden de eventueel bezwaarhebbenden onder de genoemden SVP even mij dat per brief/email willen laten weten? Bij voorbaat dank!

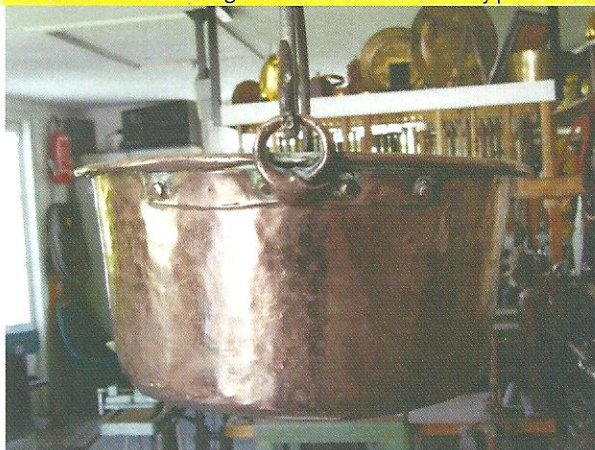
Toute à vous, rivka godelieve simone peyra ☺

Het gaat om een pot die, zo lang ik me herinneren kan, een plekje in onze huiskamer had — dat wil zeggen in een aantal verschillende Peyra huiskamers in meerdere landen, want de pot reisde trouw overal mee naartoe: gold misschien waar Dad's chaudron stond, was hij thuis??? In mijn brein is in elk geval, en van zeer jongs af aan, de oude pot onwrikbaar verbonden met mijn vader en OOK heb ik hem altijd geassocieerd met Dad's verhaal over "Opa Simon", de franse voorvader die koperslager was en die in 1793 poorter werd van Amsterdam.

Natuurlijk kon de pot **zomaar** een koperen kookpot zijn ! En helemaal niet zo'n oude ook !

Toch kwam, na mijn verzoek aan Tjipke of hij de pot voor mij zou willen repareren, al snel de vraag of hij een schatting kon doen naar de leeftijd. En toen Tjipke al vrij vlot een vermoeden uitte dat — afgaand op de manier waarop de pot gemaakt was — deze zeker 100 jaar oud kon zijn, en mogelijk zelfs uit de XIXe eeuw stamde, maakte mijn hart natuurlijk een sprongetje ... en ook zusje Douchka kwam nu kijken ☺!

Hieronder: onze handgehamerde chaudron in Tjipke's atelier

Scherpe ogen zagen toen plots ook iets waar we nooit eerder weet van hadden gehad: een duidelijke P direct onder de rand van de chaudron !!! (zie rechts)

Oh toch!

Potjes hebben oren, maar had deze pot nu maar een mond om te vertellen ! En wat erg dat we Dad niets meer kunnen vragen...

De P!

Wat ik nog niet vermeld heb is dat toen voorvader Simon in januari 1828 overleed, één van zijn zonen, Gerardus Johannes, oud 28 jaren, nog thuiswoonde en OOK koperslager was...

De koperen marmite bleef die dag achter bij Tjipke, van wie ik al gauw een bericht ontving over wat hij al had gedaan en nog wilde doen, inclusief de opmerking: "Helemaal glad moet hij zeker niet want hij is oorspronkelijk aan de buitenzijde helemaal gehamerd." Een "ancien chaudron en cuivre martelé" dus: ambachtelijk gemaakt door een vakman. Later, bij het melden dat de pot klaar was, schreef Tjipke verder nog:

"Op internet kwam ik nog een overeenkomstige 'chaudron' tegen waarbij vooral het oog van de op-hanging veel overeenkomst vertoont. Dit zou dan ook kunnen wijzen op een Franse herkomst."

[zie de Franse "attaChes d'anse" op foto's aan weerszijde (gelukkig op tijd geplukt van www.delcampe.net)]